

en del af grundlaget for den teknologiske udvikling og er i stand til at hente resten hjem fra udlandet og nyttiggøre den. Disse ting må prioriteres meget højt.

Når man taler om *erhvervsforskning*, taler man i virkeligheden om to ting, nemlig *basisforskning* og teknologisk *udviklingsarbejde*. *Forskning og udvikling* (F & U) er to sider af samme sag.

Der er ingen skarp grænse mellem basisforskning og udviklingsarbejde, forstået som en målrettet forskningsindsats, men de to aktiviteter er trods alt så væsensforskellige i deres krav både til personale, metoder og udstyr, at de kun undtagelsesvis lader sig forene inden for en og samme enhed.

Forskningen har sine metoder og trivselsbetingelser. Erhvervslivet har sine. Det viser sig bl. a. derved, at det er et stadigt irritationsmoment for begge parter at konstatere, hvor vanskeligt det er at få koblet erhvervslivets ønske om udviklingsarbejde direkte til de egentlige basisforskningssteder på universiteter og de højere læreanstalter, herunder Danmarks tekniske Højskole. Der skal et særligt teknologioverførselselement til for i al almindelighed at få processen til at fungere. Det har man da også erkendt her i landet allerede ved århundredets begyndelse, da nogle fremsynede folk fra håndværk og industri tog initiativet til etableringen af det første teknologiske serviceinstitut, Teknologisk Institut. Siden da er der etableret en lang række teknologiske serviceinstitutter, hvis primære opgave er at medvirke til at omsætte ny viden fra forskningskilderne til praktisk brug i dansk erhvervsliv. Det samlede teknologiske servicenet her i landet, som er helt enestående i sammenligning med, hvad der findes i andre lande, omfatter i dag ca. 30 institutter, der tilsammen beskæftiger ca. 3.000 medarbejdere og har en årlig omsætning på ca. 650 mill. kr., af hvilke henvend 450 mill. stammer fra direkte indtægter fra salg af teknologisk viden til erhvervslivet og offentlige styrelser m. m.

Det er værd at bemærke, at de 19 institutter, der er tilknyttet Akademiet for de Tekniske Videnskaber, med en enkelt undtagelse alle er oprettet som »aflægger« af tilsvarende faglige afdelinger på Danmarks tekniske Højskole og netop i en erkendelse af, at højskolemiljøet ikke i sig selv rummede tilstrækkelige muligheder for at få den viden, der

blev frembragt, omsat til praktisk brug i erhvervslivet.

Erfaringerne fra disse 19 institutter er gode. Der er i erhvervslivet – specielt i de senere år – skabt en betydelig forståelse for og villighed til at benytte sig af de teknologiske serviceinstitutter ved formidling af ny teknologi til praktisk brug, hvilket bl. a. viser sig ved at erhvervslivets køb af ydelser fra disse institutter er steget ganske betydeligt og stiger væsentligt stærkere end erhvervslivets egen omsætning.

Der har i de sidste par år været talt og skrevet meget om at forsøge at gøre forskningen på Danmarks tekniske Højskole mere erhvervsorienteret og samtidig mere direkte udnytte højskolens forskningspotential som et led i erhvervslivets udviklingsarbejde gennem kontraktforskning. Emnet diskuteres i dag ved en høring, som Folketingets Forskningsudvalg har arrangeret på Christiansborg med repræsentanter fra bl. a. erhvervslivet og forskningen.

Medarbejderne ved Danmarks tekniske Højskole er i al almindelighed ikke gearet til at beskæftige sig med det mere praktiske og kommercielt betonedede udviklingsarbejde, som erhvervslivet fordrer. Højskolens medarbejdere har valgt deres job ud fra et ønske om at få lejlighed til at beskæftige sig med højere uddannelse baseret på basisforskning. Danmarks tekniske Højskole har for tiden nok af problemer at kæmpe med, både i form af styrelseslov, besparelser, vanskeligheder med den naturlige personaleudvikling og de utilstrækkelige midler til vedligeholdelse af forskningsudstyret. Der er tale om en helt uacceptabel udhuling af ressourcerne. Basisforskningen på Danmarks tekniske Højskole er uundværlig i vort samfund både som grundlag for den højere tekniske uddannelse og som den kilde, som erhvervslivets fremtidige teknologiske udvikling skal øse af. Et yderligere pres på Danmarks tekniske Højskole til under de nuværende frustrerende forhold også at skulle omstille sig til direkte teknologioverførsel til erhvervslivet virker helt urimeligt. I stedet burde der satses væsentligt mere, end der gøres i dag, på at give højskolen reelle muligheder for at kunne drive en kvalificeret basisforskning og en avanceret uddannelse samt på en yderligere udbygning af det teknologiske servicenet som